

5. VÌ THỰC TẾ GIÁO HỘI CHƯA BAO GIỜ HẠ THẤP CHUẨN MỤC ĐẠO ĐỨC, CŨNG NHƯ KHÔNG HỀ THAY ĐỔI GIÁO HUẤN

Giáo lý Công giáo luôn trong sáng cho dù người rao giảng đôi khi không trong sạch. Ngay cả khi các giáo hoàng Borgia không những không yêu người nghèo mà còn lợi dụng và áp bức họ vì tham lam của cải, Giáo hội vẫn tiếp tục rao giảng luật của Chúa Giêsu là yêu người nghèo, và lời Ngài nguyện rửa những kẻ áp bức và tham lam.

Nhưng tội lỗi và ngớ ngẩn của Giáo hội là gì? Điều gì trong số những kẻ đáng khinh lợi dụng danh nghĩa Giáo hội "điều hành" công việc "kinh doanh" rất trần tục này? Một trong những giám mục đầu tiên là Giuđa Iscariốt! Và cho đến nay, vẫn có một số giám mục sẵn sàng thỏa hiệp với cái ác, những kẻ chỉ quan tâm đến danh tiếng hơn là sự đau khổ của những đứa trẻ bị lạm dụng tình dục. Hầu hết các giám mục và linh mục là những người tốt và ngay thẳng, nhưng chỉ có một số rất ít dũng cảm và là thánh nhân.

Người ta nói, đạo đức giả chỉ *"làm tăng thêm vẻ đẹp của đức hạnh."* Vẻ đẹp của đức hạnh bao gồm việc xác định hành vi đạo đức giả và đồng thời lên án nó. Chúa Giêsu không tiếc lời lên án thói giả hình của người Pharisiêu, nhưng Ngài đồng ý với tín lý của họ. Nhóm Pharisiêu không thực hành những gì họ rao giảng, nhưng ít ra họ rao giảng những gì họ không thực hành.

Như những người Do-thái thời Cựu Ước, và những người Pharisiêu thời Chúa Giêsu, Giáo hội không hề dung hòa những chuẩn mực và giáo huấn cao cả đầy thánh thiện ngay cả khi Giáo hội nằm trong tay những kẻ hèn nhát và những kẻ thỏa hiệp với cái ác. Phải nhìn nhận đó là một phép lạ. Có cơ chế hay tổ chức nào trên thế gian dám từ chối thay đổi quy tắc hoặc hạ thấp chuẩn mực để sống còn ngay cả khi cơ chế này bị thao túng bởi những kẻ độc ác thiếu đạo đức? Ngay cả lúc đoàn quân Thập tự chinh nhân danh Đức Kitô – Đấng luôn khuyến răn phải yêu thương, gìn giữ hòa bình, và cổ vũ lòng vị tha – trút căm thù lên đoàn quân bại trận, tàn sát và cướp bóc thẳng tay. Những hành vi vô luân này không hề thay đổi hoặc hạ thấp giá trị của Đức Kitô; nhưng ngược lại, chính Đức Kitô đã thay đổi và nâng giá trị cho những kẻ theo Ngài.

Rõ ràng, Đức Kitô không ngần ngại trao sứ mệnh yêu thương vào tay những kẻ đáng khinh, như xưa kia Ngài đã tự trao thân xác tiều tụy trong tay những con thú của ganh ghét, hận thù, và độc ác; để rồi thân xác treo lơ lửng trên đồi Sọ qua cái chết thảm khốc trên Thập giá. Thế gian luôn kinh ngạc vì cách lựa chọn lạ lùng của Đức Kitô, khi Ngài trao quyền vào tay những kẻ như thế.

Khi Napoléon bắt cóc Giáo hoàng Piô VII, nhà vua nói với Ngài, *"Tôi thề sẽ tiêu diệt Giáo hội đến cùng."* Đức Piô cười trả lời, *"Nếu những linh mục và giám mục đã cố làm điều đó trong mười chín thế kỷ mà không thành công, thì ông cũng chỉ chuốc lấy thất bại mà thôi."*